

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-277/16

**Polkomtel sp. z o.o.
împotriva
Prezes Urzędu Komunikacji Elektroniczej**

(cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy)

„Trimitere preliminară – Cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice – Directiva 2002/21/CE – Articolele 8 și 16 – Directiva 2002/19/CE – Articolele 8 și 13 – Operator desemnat ca având o putere semnificativă pe o piață – Controlul prețurilor – Obligații impuse de autoritățile naționale de reglementare – Obligația orientării prețurilor în funcție de costuri – Stabilirea tarifelor la un nivel inferior față de costurile suportate de operatorul în cauză pentru furnizarea serviciilor de terminare a apelurilor de voce în rețelele mobile – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 16 – Libertatea de a desfășura o activitate comercială – Proportionalitate”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 decembrie 2017

1. *Apropierea legislațiilor – Sectorul telecomunicațiilor – Rețele și servicii de comunicații electronice – Cadru de reglementare – Directiva 2002/19 – Controlul prețurilor exercitat de autoritățile naționale de reglementare – Competența de a impune unui operator care are o putere semnificativă pe o piață stabilirea prețurilor în funcție de costuri – Impunerea unei obligații de a stabili tarifele la un nivel inferior față de costurile suportate – Admisibilitate – Condiții*

[Directiva 2002/19 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 8 alin. (4) și art. 13]

2. *Apropierea legislațiilor – Sectorul telecomunicațiilor – Rețele și servicii de comunicații electronice – Cadru de reglementare – Directivele 2002/19 și 2002/21 – Controlul prețurilor exercitat de autoritățile naționale de reglementare – Competența de a impune unui operator care are o putere semnificativă pe o piață stabilirea prețurilor în funcție de costuri – Impunerea unei obligații de a-și actualiza anual tarifele și de a le supune unui control periodic – Admisibilitate – Condiții*

[Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 16 și art. 52 alin. (1); Directiva 2002/19 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 8 alin. (4) și art. 13 alin. (3), și Directiva 2002/21 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 8]

3. *Apropierea legislațiilor – Sectorul telecomunicațiilor – Rețele și servicii de comunicații electronice – Cadru de reglementare – Directiva 2002/19 – Controlul prețurilor exercitat de autoritățile naționale de reglementare – Competența de a impune unui operator care are o putere semnificativă pe o piață stabilirea prețurilor în funcție de costuri – Posibilitatea de a cere ajustarea prețurilor înainte sau după aplicarea lor de către operator*

[Directiva 2002/19 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 13 alin. (1) și (3)]

1. Articolul 8 alineatul (4) și articolul 13 din Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) trebuie să fie interpretate în sensul că, atunci când o autoritate națională de reglementare îi impune unui operator desemnat ca având o putere semnificativă pe o anumită piață obligația de a-și stabili prețurile în funcție de costuri, această autoritate națională de reglementare poate, în scopul promovării eficienței economice și al favorizării unei concurențe durabile, să stabilească prețurile pentru serviciile care fac obiectul unei asemenea obligații la un nivel inferior față de costurile suportate de operatorul respectiv pentru furnizarea acelor servicii, dacă aceste costuri sunt superioare celor ale unui operator eficient, aspect a cărui verificare revine instanței naționale.

Prin urmare, după ce au efectuat controlul respectării de către operatorul în cauză a obligației de a-și orienta prețurile în funcție de costuri și după ce au decis că este necesar să ceară ajustarea acestor prețuri, ANR-urile pot impune operatorului respectiv să stabilească tarifele la un nivel inferior celui al costurilor suportate de acesta, dacă costurile menționate sunt superioare costurilor unui operator eficient, care trebuie să includă venitul rezonabil din capitalul angajat de acesta.

(a se vedea punctele 39 și 40 și dispozitiv 1)

2. Articolul 8 alineatul (4) și articolul 13 alineatul (3) din Directiva 2002/19 coroborate cu articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie să fie interpretate în sensul că o autoritate națională de reglementare poate impune unui operator, desemnat ca având o putere semnificativă pe o anumită piață și supus unei obligații de orientare a prețurilor în funcție de costuri, să își stabilească anual prețurile pe baza celor mai recente date și să îi comunice, în vederea verificării, aceste prețuri, precum și elementele care le justifică, anterior aplicării lor, cu condiția ca astfel de obligații să fie întemeiate pe natura problemei identificate, proporționale și justificate în ceea ce privește obiectivele enunțate la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru), aspect a cărui verificare revine instanței naționale.

Posibilitatea ANR-ului de a cere unui operator să își actualizeze anual tarifele și să le supună unui control periodic constituie o ingerință în exercitarea dreptului garantat de articolul 16 din cartă. Prin urmare, în temeiul articolului 52 alineatul (1) din cartă, aceasta trebuie să fie prevăzută de lege, să respecte conținutul esențial al dreptului garantat de acest articol 16 și, cu respectarea principiului proporționalității, să fie necesară și să răspundă în mod efectiv unor obiective de interes general recunoscute de Uniune sau nevoii de protejare a drepturilor și libertăților celorlalți (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 ianuarie 2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, punctele 46-48, precum și Hotărârea din 21 decembrie 2016, AGET Iraklis, C-201/15, EU:C:2016:972, punctul 70 și jurisprudența citată). Astfel, instanței naționale îi revine sarcina de a verifica dacă obligația de ajustare anuală a prețurilor este conformă cerinței proporționalității prevăzute la articolul 8 alineatul (4) din Directiva privind accesul, întrucât această obligație este necesară pentru atingerea obiectivelor de interes general menționate la punctul precedent.

(a se vedea punctele 51, 53 și 55 și dispozitiv 2)

3. Articolul 13 alineatul (3) din Directiva 2002/19 trebuie să fie interpretat în sensul că, atunci când unui operator i-a fost impusă, în temeiul articolului 13 alineatul (1) din această directivă, o obligație de orientare a prețurilor în funcție de costuri, operatorului respectiv i se poate impune o obligație de ajustare a prețurilor înainte sau după ce a început să le aplice.

(a se vedea punctul 63 și dispozitiv 3)